

Do Najczcigodniejszego Ojca **Joachima REGO**, CP
Przełożonego Generalnego
Zgromadzenia Męki Jezusa Chrystusa (Pasjoniści)

Jubileuszowe obchody trzeciego stulecia Zgromadzenia Męki Jezusa Chrystusa są dla mnie okazją do duchowej łączności w Waszej radości z daru powołania do życia i głoszenia pamięci o ofierze Chrystusa, czyniąc z Misterium Paschalnego centrum życia Pasjonistów (por. Konstytucje 64). Wasz charyzmat, jak każdy charyzmat życia konsekrowanego, jest wyrazem zbawczej miłości, która wypływa z tajemnicy trynitarniej. Objawiona miłość Ukrzyżowanego (por. Ap. Adhort. Vita Consecrata 17-19. 23) chroni wybranych w swojej Opatrzności i rozlewa się na całą wspólnotę, aby zaszcześcić ją w Kościele w odpowiedzi na konkretne potrzeby danego okresu historii. Aby jednak charyzmat trwał w czasie, konieczne jest dostosowanie go do nowych potrzeb, zachowując wciąż żywą pamięć twórczej mocy jego początków.

Ta znacząca trzechsetna rocznica jest opatrnościową okazją do podjęcia nowych celów apostoelskich, nie ulegając pokusie „pozostawienia rzeczy takimi, jakie są” (Adhort. Evangelii Gaudium, 25). Kontakt ze Słowem Bożym na modlitwie i odczytywanie znaków czasu w codziennych wydarzeniach pozwala dostrzec twórczą obecność Ducha, który rozlewa się na przestrzeni wieków odpowiadając na zmieniające się oczekiwania ludzkości. Gdyż nie sposób zaprzeczyć, że obecnie żyjemy w świecie, który dalece różni się od tego jakim był wcześniej.

Ludzkość znalazła się w spirali przemian, które kwestionują nie tylko wartość odmienności kulturowej, która ją dotychczas wzbogacała, ale także wewnętrzną konstytucję jej bytu. Stworzenie bowiem zostało poddane marność (por. Rz 8, 20), nabierając niepokojących cech degeneracyjnych. Dlatego Wy również jesteście zaproszeni do rozeznawania nowych sposobów życia i nowych form komunikacji, aby głosić miłość Ukrzyżowanego, dając w ten sposób świadectwo najważniejszemu elementowi Waszej tożsamości.

Zrozumiałe jest zatem, że refleksje podczas ostatniej Kapituły skłoniły do zaangażowania się w odnowę Waszej misji, skupiając się na trzech elementach - wdzięczności, prorocत्वie i nadziei. Wdzięczność to pamięć o przeszłości w kontekście *Magnificat* i wchodzenia w przyszłość z postawą eucharystyczną. Wasza wdzięczność jest wynikiem *memoria passionis*. Ci, którzy są zanurzeni w kontemplacji i zaangażowani w głoszenie miłości, która została nam dana z Krzyża, utrwalają tę historyczną rzeczywistość, czyniąc tym samym życie pełnym i szczęśliwym. Proroctwo to trwanie w Duchu. Jest to możliwe dla tych, którzy doświadczają modlitwy jako tchnienia życia w duszy i potrafią uchwycić obecność Ducha w głębi swoich serc i całego stworzenia. Wtedy głoszone słowo zawsze odpowiada potrzebom obecnej chwili. Niech *memoria passionis* czyni z Was proroków miłości Ukrzyżowanego w świecie, który traci sens miłości. Nadzieja jest zdolnością zobaczenia w ziarnie, które obumiera, kielka pszenicy, który niebawem da nawet stukrotny plon. Ważne jest, aby dostrzec, że w Waszych wspólnotach zakonnych i parafialnych, które coraz bardziej się zmniejszają, ma miejsce nieustanne działanie Ducha, który zapewnia nas, że miłosierdzie Ojca jest nieskończone. Nadzieja oznacza radowanie się z tego, co istnieje, zamiast ubolewać nad tym, czego brakuje. W żadnym wypadku «nie pozwólcie się okradać z radości ewangelizacji» (Ap. Adhort. Evangelii Gaudium, 83).

Mam nadzieję, że członkowie Waszego Instytutu poczują się „naznaczeni” (*ibid.*, 273) misją zakorzenioną w *memoria passionis*. Wasz Założyciel, św. Paweł od Krzyża, nazwał Mękę Jezusa „największym i najpiękniejszym dziełem Bożej miłości” (Listy II, 499). Czuł się dogłębnie przeniknięty tą miłością i pragnął, aby działalność misyjna jego i współpraci ogarnęła cały świat. Ponieważ należy pamiętać, że realizowanie «misji jest zarówno miłością do Jezusa jak i miłością do Jego ludu. Stojąc przed ukrzyżowanym Jezusem, widzimy głębię Jego uczucia, które nas wywyższa i wspiera, ale jednocześnie, jeśli mamy otwarte oczy duszy, zdajemy sobie sprawę, że płonące miłością spojrzenie Jezusa ogarnia całą ludzkość. Po raz kolejny zdajemy sobie sprawę, że dzięki naszej pomocy, On zbliża się do swojego ukochanego ludu. Wybiera nas spośród ludzi i do nich posyła; bez tego poczucia przynależności nie będziemy w stanie zrozumieć źródła naszej tożsamości» (Ap. Adhort. Evangelii Gaudium, 268).

Jako nasz Mistrz i Zbawiciel, Jezus zmartwychwstał i nie umiera już w swoim cieles - które mistycznie reprezentuje Kościół; ale, w tylko dla siebie rozumiały sposób, jest obecny w każdym człowieku, z którym jest złączony we wcieleniu (por. Przeszłość. Konst. Gaudium et spes, 22) – znosi cierpienia i ponownie umiera. Nie skupiajcie się na realizacji swoich ziemskich potrzeb. Powołanie misyjne skierowane jest przede wszystkim do ukrzyżowanych naszych czasów - ubogich, słabych, uciskanych i odrzuconych przez różne formy niesprawiedliwości. Realizacja tego zadania będzie

wymagała z Waszej strony szczerego zaangażowania w wewnętrzną odnowę, która wynika z Waszej osobistej relacji z Ukrzyżowanym i Zmartwychwstałym. Tylko ukrzyżowani z miłości, tak jak Jezus na krzyżu, są w stanie pomóc ukrzyżowanym na ziemi, dzięki odpowiednio dobranym słowom i czynom. W rzeczywistości nie można przekonać innych o miłości Bożej jedynie poprzez orędzia i pouczenia słowne. Potrzebne są konkretne działania, abyśmy mogli doświadczyć Jego miłości w naszej własnej miłości, która przejawia się w dzieleniu doświadczenia z ukrzyżowanymi, a nawet przez całkowite ofiarowanie im swojego życia, przy jednoczesnym zachowaniu świadomości, że między głoszeniem a przyjęciem wiary jest działanie Ducha Świętego.

Matka Ukrzyżowanego i Zmartwychwstałego, symbol Kościoła, Dziewica, która słucha, modli się, ofiarowuje i daje życie, jest trwałą pamięcią o Jezusie, zwłaszcza o Jego Męce. Zawierzam Was Jej opiece i wzywam wstawiennictwa Waszego Założyciela, św. Pawła od Krzyża oraz Świętych i Błogosławionych Pasjonistów, z całego serca udzielam Apostolskiego Błogosławieństwa całej rodzinie pasjonistowskiej i wszystkim, którzy będą uczestniczyć w nadchodzących uroczystościach Waszego Jubileuszu.

Proszę pamiętać o mnie w swojej modlitwie.

Z braterskim pozdrowieniem,

Francisco

Rzym, Bazylika św. Jana na Lateranie, 15 października 2020.